Ik ben de ketellapper.

De smid,
de hersteller van dat wat kapot is gemaakt.

Ik pak wat gebroken is
en begrijp wat er moet worden gedaan.
Hoe ik een wond moet verzorgen.
Hoe ik leed kan stelpen.

Op welke manier ik de ander tot dienst kan zijn.
Ik begrijp hoe ik kan helpen.

Dat is mijn kracht.
Dit is wie ik ben.
Het spiegelbeeld waarin ik mezelf het best herken.

Ik heb geleerd om van de nood een deugd te maken.
Het licht te zien daar waar de zon niet schijnt.
In de sterrenloze nacht
mijn weg te vinden.
Een koers te durven gaan
die ik niet had verwacht.

Ik ben creatief.
Ik weet inmiddels hoe je een cirkel in een vierkant stopt
Ik zie hoe de weg loopt
voorbij de heuvel, na de bocht.

Menigmaal hebben mensen mij onderschat.
Hadden niet verwacht.

Desalniettemin.

Mijn doorzettingsvermogen.
Vindingrijkheid.
Mijn unieke manier van denken.

Zij zijn mijn leidsels.
Ruggensteun die ik meeneem op mijn levenspad.

Gereedschap wat ik niet zelden nodig had.

Want hoewel ik heus ter wille was.
Om daar te gaan
waar het leven me heen leidde.
Was het meer dan eens dat ik tegen de wind in kwam te staan
Maar wat anderen niet vaak zagen,
mijn innerlijke denkwereld hou ik liever voor mezelf,
is hoezeer ik antwoord behoef.
Op de vele vragen

die heb ik over mijn lot.
De inspanningen die heb ik gedaan.
Het najagen van antwoorden die ik zocht.

Het antwoord op de vraag waarom dit alles moest gebeuren.
Hoe het kwam dat mijn lot hierin verstrik was geraakt.

Was de reden dat duiding zocht.

Een aanwijzing.
Een hint.

Zodat ik wist.
Dat ik ondanks alles
de juiste keuzes had gemaakt.

En nu kom ik tot rust.
Halverwege mijn reis
neem ik de tijd.
Om te zien waar ik ben uitgekomen
op de tocht die het leven heet.

Over teleurstellingen die ik voelde.
De ontberingen die ik leed.
De keren dat ik mezelf verloor in eenzaamheid.
Hoe vaak men zijn tekortkomingen naar mij toe verweet

Ik weet heus wel dat ik mezelf meer dan eens tekort heb gedaan.
Omdat ik die ander, meer nog dan mezelf, zag staan
met de behoefte
met de vraag voor hulp nog voordat deze was gesteld.
Het is meer dan eens dat ik fouten van een ander heb hersteld.

Nu dan toch begint het me te dagen.
Dat het krijgen van een antwoord op de vragen die ik had
nooit de manier kon zijn waarop het leed kan worden verzacht.

Doordat ik anderen graag tot dienst wil zijn.
Heb ik een denkwijze, een grenzeloos voorstellingsvermogen
ontwikkeld.

Ik weet dat alles mogelijk is.

Ik ben niet klein.

Dat is de winst van de ervaring:
In situaties die we problemen noemen, de momenten waarin we niet meer weten wat te doen.

Hulp wordt altijd geboden.
Het klopt zoals had je had gedacht.
Alleen de verschijningsvorm is wellicht anders dan verwacht.

Hulp zo nu en dan in de vorm van lessen
die je jezelf eerder eigen hebt gemaakt
waardoor ze nu als mogelijkheden tot je beschikking staan.

Hulp soms in het besef en in het begrijpen,
dat bekende wegen ook kunnen leiden
naar plekken die je nog niet eerder hebt gezien.

Inderdaad ze mogen op het eerste oog hetzelfde zijn
een herhaling van zetten die je al kent.

Desondanks zal je merken.
Zal je voelen.
Dat ze anders zijn.
Omdat je anders hebt gehandeld.
Afgeweken van de manier waarop je eerder was gewend.

Hulp is geen cavalerie.
Nee meer bescheiden
in de manier van verschijnen.
Haast onopgemerkt.
Toch op de wijze waarop het je het meest versterkt.